

Stichting Straatpastoraat Leiden

Voortgangsverslag oktober 2017

Het is voor het straatpastoraat Leiden een bijzonder en druk jaar geweest. Er waren vele ontmoetingen met mensen aan de onderkant van de samenleving, individuele contacten en groepsactiviteiten. Allemaal bedoeld om mensen die om wat voor reden ook maatschappelijk buiten de boot zijn gevallen, te steunen en een gezicht te geven. Daar brengen we graag verslag van uit. Zo blijven de mensen met wie we contact hebben zichtbaar en zo kunnen we ook laten zien wat er gebeurd is met het geld dat fondsen, kerken en particulieren ter beschikking stelden.

Cijfers

De ervaring van de daklozenopvang in Leiden is dat het aantal daklozen nog steeds gestaag groeit. De GGD Hollands-Midden schatte het aantal daklozen in 2015 op ruim driehonderd, maar inmiddels lijken het meer te zijn. Dat komt o.a. omdat de GGZ door bezuinigingen het aantal bedden heeft moeten verminderen, waardoor er steeds meer mensen met psychiatrische problematiek op straat belanden.

Verder lijkt ook het aantal ongedocumenteerden zonder hulp toe te nemen. De collega's van De Bakkerij hebben het afgelopen jaar steeds vaker individuele hulp geboden aan mensen zonder papieren en dat probleem ziet het Straatpastoraat ook op straat terug. Verder zijn de naweën van de economische crisis nog steeds voelbaar. Niet iedereen profiteert al van het economisch herstel en er zijn nog steeds mensen met een ernstige schuldenproblematiek in de daklozenopvang te vinden.

Contacten in Leiden

Ook dit jaar waren er goede contacten met Stichting de Binnenvest, zowel met de directie als met de werkers. Er werd regelmatig doorverwezen en meegedacht met ingewikkelde situaties. De verstandhouding is hartelijk en collegiaal en dat is veel waard.

Met de politie was het contact dit jaar weer uitstekend. Waar nodig was er open overleg mogelijk en werd er constructief meegedacht. Met de collega's van De Bakkerij was de samenwerking als vanouds prima en konden we elkaar over en weer van advies dienen.

Ook met de GGD en werkers van de GGZ was er dit jaar contact, o.a. over een ernstig vervuilde cliënt, die ook in beeld was bij het Straatpastoraat.

Er was verder vruchtbaar overleg met de Sociale Wijkteams en voor een aantal vastgelopen situaties kon zo een oplossing gevonden worden.

Pastoraat

Het pastoraat blijft de kern van het Straatpastoraat. Er waren dit jaar vele gesprekken met mensen in de daklozenopvang en in het Sociaal Pension, maar ook daarbuiten. Pastoraat was er ook voor mensen die weliswaar een huis hadden gekregen maar voor wie dat huis nog geen 'thuis' was geworden.

Zeker voor mensen die net een huis hadden na jaren van dakloosheid bleek het contact met het Straatpastoraat belangrijk. Het pastoraat hielp om hun sociale netwerk te verstevigen of op te bouwen

en bleek een vraagbaak voor allerlei praktische problemen.

Soms gingen de gesprekken over verslavingsproblematiek, soms over familieproblemen, schuldenproblematiek en regelmatig over geloof en zingeving.

Wekelijks was ik te vinden in de daklozenopvang De Nieuwe Energie, in het Sociaal Pension en op de nieuwe locaties van de Binnenvest, de zgn containerwoningen aan de Sumatrastraat en het Vrouwenhuis in de Sophiastreet. Soms om oude contacten te onderhouden, vaak om met nieuwe mensen kennis te maken en hen te betrekken bij de activiteiten van het straatpastoraat.

Met enige regelmaat bezocht ik mensen die waren opgenomen in het ziekenhuis, soms op verzoek van werkers uit de daklozenopvang, soms op verzoek van de mensen zelf.

Financiële en praktische ondersteuning

Als er geen andere oplossingen gevonden konden worden, deed het Straatpastoraat een beroep op fondsen.

Zo financierde het fonds Rust en Vreugd een vakantie voor twee mensen die door schuldenproblematiek jarenlang geen vakantie hadden gehad. De stichting SUN sprong een aantal keren bij in een nijpende situatie en ook het Papefonds en de Van der Boor-Stichting hielpen een aantal mensen uit de brand. Allerlei activiteiten werden gesteund door plaatselijke fondsen.

Dankzij de inzet van collega's van De Bakkerij kon een aantal mensen weer worden geholpen met gebitsproblemen.

De Facebookpagina van het straatpastoraat deed ook goede dienst bij praktische ondersteuning. Voor concrete behoeftes (slaapzakken, tenten etc.) bleek het een waardevol instrument om snel veel mensen te bereiken.

Uitvaarten

Het is belangrijk dat mensen die dak- of thuisloos zijn een waardig afscheid krijgen. Het stelt hen gerust dat zij niet worden vergeten en het geeft hun familie de kans om een vaak verdrietig leven op een zorgvuldige manier af te sluiten.

Dit jaar werd er voor uitvaarten één keer een beroep gedaan op het Straatpastoraat. Het betrof een bewoner van het Sociaal Pension, die al vele jaren werd begeleid door De Binnenvest. De uitvaart werd druk bezocht, zowel door familie en bewoners van het Sociaal Pension als door hulpverleners van De Binnenvest. De begrafenis was in de duinen van Katwijk.

Allerzielen

Ook dit jaar is er in De Bakkerij weer een Allerzielenviering van het straatpastoraat. Familieleden van mensen die gestorven zijn, zullen worden uitgenodigd en de namen van de overledenen zullen genoemd worden. Het is de bedoeling de Allerzielenviering dit jaar ook aan te bieden aan alle familieleden, die iemand verloren hebben bij de Binnenvest, zodat ook zij een kaarsje kunnen aansteken voor hun dierbaren. Op de gedachtenisboom in het Sociaal Pension, waar alle namen van de gestorvenen op blaadjes zijn aangebracht, zijn ook dit jaar weer een aantal nieuwe namen toegevoegd.

Vieringen

Elke laatste zondag van de maand was er een viering in De Bakkerij. Af en toe waren er gastmuzikanten en bij elke viering waren er vrijwilligers aanwezig.

Op dit moment zijn er zes vrijwilligers actief. Het bezoekersaantal lag dit jaar tussen de zestien en de achtendertig. De vaste kern bestaat als vanouds uit mensen uit het Inloophuis Psychiatrie met daarnaast een groeiend aantal mensen uit de Binnenvest. Mensen die inmiddels wel een onderkomen hebben gevonden bleven vaak toch het contact met het Straatpastoraat aanhouden en kwamen trouw naar de vieringen. Iedereen kent elkaar en de sfeer is informeel en uitnodigend.

Ook wie zijn verslaving niet helemaal onder controle heeft is van harte welkom en dat is belangrijk. Inmiddels heeft het Straatpastoraat de gewoonte ontwikkeld om voor elke viering een sms te sturen, zodat mensen weten wanneer de viering wordt gehouden. Voor een aantal mensen bleek dit een welkom houvast.

Opkrabbelen

Jan is een forse man van achter in de veertig. Als ik hem voor het eerst zie in de daklozenopvang maakt hij niet veel aanstalten tot contact. Zijn uitstraling is grimmig en zijn teksten nogal cynisch. Hij heeft geen goed woord over voor de opvang en dat steekt hij niet onder stoelen of banken.

Ik nodig hem uit voor het jaarlijkse boottochtje van het straatpastoraat en tot mijn verrassing zegt hij toe te komen. Op de boot praat ik voor het eerst echt met hem en ik zie hem genieten. Eindelijk uit de opvang en eindelijk buiten...Hij heeft dus ook een aardige kant!

De maanden erna blijft het contact summier, tot hij zich weer meldt, nu omdat hij uit de opvang is gezet. Men vond hem te agressief en te bedreigend en ik kan me er iets bij voorstellen. We raken in gesprek en ik vraag hem naar zijn geloof. "Ja, vroeger had hij er wel iets mee, maar dat is allang verwaterd." Toch vraagt hij of ik misschien een gebed voor hem wil doen, een vraag die ik vanuit zijn mond heel opmerkelijk vind. Hij is, ook weer tot mijn verbazing zeer ontroerd en zegt me toe na te willen denken over zijn leven. Daar wil het straatpastoraat hem graag bij helpen.

De keer erna zie ik hem op het bankje bij De Bakkerij zitten, het hoofd in de handen. Hij lijkt niet erg aanspreekbaar en dat klopt ook, hij heeft de nacht in het park geslapen en bovendien gevochten. Van dat laatste kan hij zich niet veel herinneren, maar zijn hand is blauw en pijnlijk. Het wordt een kort gesprek en Jan vertrekt weer naar zijn tent, want dat is waar hij nu woont.

Weer een maand later meldt hij zich weer, nu met een vriendin die zwanger lijkt te zijn. Wonen in een tent en dan nog zwanger is niet zo'n fijne combinatie. Ik moet beloven het tegen niemand te zeggen, maar dat komt wel goed, want de dominee heeft haar ambtsgeheim.

De zwangerschap blijkt een paar weken later toch geen zwangerschap te zijn en de maanden erna denk ik vooral mee in praktische zaken, want overleven in een tentje stelt een mens voor veel praktische hobbels.

De vriendin blijkt ook te geloven en samen vinden ze vanaf dat moment de weg naar de vieringen van het straatpastoraat. Ze slaan nooit over en voelen

zelfs behoefte aan meer vieringen en dus melden ze zich bij een Evangelische gemeente in Leiden, waar ze vanaf dat moment elke zondag naar de kerk gaan.

Ze worden er liefdevol opgevangen en één van de gemeenteleden biedt aan hun tentje in de tuin te zetten, zodat ze wat veiliger zijn en minder snel verzeild zullen raken in vechtpartijen.

Na een paar maanden in de tuin gekampeerd te hebben, biedt de familie hun schuurtje aan en bovendien een postadres, zodat ze een uitkering aan kunnen vragen. Het schuurtje wordt opgeknapt en als ik in december op bezoek kom, ben ik geraakt door de keurige inrichting en de kerstversiering. Zoveel geluk op twee vierkante meter, daar was ik niet op voorbereid.

Na een half jaar wordt het schuurtje toch wat klein en gaan ze op zoek naar iets groters. Ze vinden een stacaravan, net buiten Leiden en komen nu ook zichtbaar tot rust.

De gesprekken gaan ondertussen gewoon door. Het wordt een mengeling van huwelijks counseling en crisispastoraat, maar ik zie ze grote stappen voorwaarts maken. Inmiddels zijn ze vaste bezoekers van de vieringen geworden en doe ik nooit tevergeefs een beroep op hen voor activiteiten van het straatpastoraat.

Wat is er veel vertrouwen opgebouwd en wat bijzonder dat mensen na zoveel hobbels en problemen weer een goede koers weten te vinden.

Folly Hemrica 2017

BAKBAANEN

A man in a dark jacket and jeans is sitting on a stack of three brown suitcases. He is holding binoculars to his eyes, looking out over a landscape with green hills and a cloudy sky.

vrijdag
17 maart 2017
10.00 -12.30 uur
STUV
Maansteenpad 2
Leiden

Stichting Straatpastoraat Leiden

Beauty Day

A close-up of a hand with red-painted nails. The nails have text written on them: 'Visagie', 'Kappers', 'Nagels', 'lakken', 'Lunch & Appel-taart'.

vrijdag 31 maart 2017
12.30 - 16.00 uur

Diaconaal Centrum
De Bakkerij
Oude Rijn 44b
te Leiden

Stichting Straatpastoraat Leiden

Bijzondere evenementen

1. Zeefdrukworkshop

Op 17 februari was er een zeefdrukworkshop in De Bakkerij samen met een groep dakloze mannen en vrouwen. We maakten een zeefdruk rond één van de thema's van de Zeven werken der Barmhartigheid, nl "de vreemdeling huisvesten".

Al gauw kwam het gesprek op 'wonen en dromen over een huis'. Immers wat je een ander gunt, dat gun je ook jezelf. Het werd een boeiende middag en er werd mooi werk gemaakt.

Twee jongeren van Studio Moio hielpen met alle praktische zaken die gedaan moesten worden. De zeefdrukken zullen in januari 2018 worden geëxposeerd in de hal van De Bakkerij.

2. Creatieve middag in de Bed-Bad en Broodopvang

Omdat thuisloosheid ook een probleem voor ongedocumenteerde vreemdelingen is, leek het ons een goed idee eens contact te zoeken met STUV, de Stichting voor uitgeprocedeerde vreemdelingen, en met hen te kijken of we niet iets samen met de bewoners van de Bed- Bad en Broodopvang konden doen. We kwamen op het idee met hen koffertjes te maken, met daarop geschilderd wat ze altijd mee zouden willen nemen. Wat is zo kostbaar dat het altijd met je meegaat? "Wat gaat er mee in je bagage?" werd uiteindelijk het thema voor de workshop. Het leek ons een thema dat mensen zou kunnen uitnodigen tot gesprekken over dat wat voor hen wezenlijk is.

De creatieve middag werd gepland op 16 maart, maar kwam in de uitvoering geheel voor rekening van M25, omdat ik 28 februari een ernstig fietsongeluk in Leiden had gekregen en met twee gebroken ribben thuis zat. Het werd een waardevolle bijeenkomst.

3. Beautydag dak- en thuisloze vrouwen

Op 31 maart werd in De Bakkerij een Beautydag georganiseerd in samenwerking met M25 Leiden. Hoewel betrokken bij de voorbereiding (uitnodigen van de vrouwen en het zoeken naar geschikte visagistes en kappers) kwam veel van de praktische uitvoering op de dag zelf neer op Tamara Breton van M25, omdat ik nog herstellend was van mijn fietsongeluk.

Het werd een stralende dag, die volgens de dames die meededen veel te kort duurde! Wie wilde kon een gratis knipbeurt krijgen, er werden nagels gelakt, er was een heerlijke lunch verzorgd door ex-dakloze vrouwen uit Rotterdam en visagistes liepen af en aan. Al met al een zeer geslaagde dag, waar ik als straatpastor zeer van genoten heb

4. Boottochtje

Op 16 juni was het jaarlijkse boottochtje voor dak- en thuislozen, georganiseerd door M25.

Er kwamen zo'n vijftig daklozen op af en het werd een prachtige dag. Er was een muziekband op het bovendek en jongeren van M25 serveerden een uitstekende lunch. Vanaf de wal werd er veel gezwaaid naar de bonte voorbijvarende groep, swingend op het bovendek. Een dag om met dankbaarheid aan terug te denken.

5. Workshop met Advocatenkantoor

Vanuit de Stichting Present kwam het verzoek mee te denken met een advocatencollectief dat graag iets wilde doen voor dak- en thuislozen.

Het werd een workshop 'maskers schilderen' voor tien dakloze mannen en vrouwen en tien advocaten van het advocatenkantoor Geelkerken Linskens op vrijdag 15 september 2017.

Een middag met verrassende ontmoetingen tussen mensen die elkaar normaliter niet zo vaak tegenkomen. Als opdracht had ik alle deelnemers gevraagd een masker te beschilderen met aan de buitenkant dat wat mensen als eerste zien en aan de binnenkant hoe je je voelt. Het bleek een manier te zijn om elkaar snel beter te leren kennen en tot de verrassende conclusie te komen dat mensen niet zo heel veel van elkaar verschillen. Al met al een middag met vele mooie gesprekken.

6. Daklozenmaaltijd

Dit jaar is de Kerstmaaltijd voor daklozen in de Marekerk op 20 december. De voorbereidingen met de Marekerk en M25 zijn al in volle gang en we verwachten dit jaar rond de 200 gasten.

Kerstpakketten moeten geregeld worden, de muzikale omlijsting en niet te vergeten de kerstmaaltijd zelf. We verheugen ons met onze mensen op dit jaarlijkse feest, een prachtige traditie inmiddels.

Kerkelijk netwerk

Het straatpastoraat is lid van DAK (Door Aandacht Kracht), het landelijk netwerk van organisaties die werken op de grens van kerk en samenleving. Dit jaar waren we 13 januari te gast bij de collega's van het Straatpastoraat Utrecht. We bespraken met elkaar onze ervaringen met gemeentelijke instanties en dachten met elkaar mee in ingewikkelde situaties. Een vruchtbare dag met waardevolle collegiale ontmoetingen.

Verder waren er regelmatig hartelijke contacten met collega-predikanten uit Leiden en Oegstgeest en met pastores van de Leidse Ekklesia.

Publiciteit

Sinds een aantal jaren heeft het straatpastoraat een eigen website: www.straatpastoraatleiden.nl en sinds december 2014 ook een Facebookpagina: straatpastoraat Leiden.

Deze laatste heeft bijna 500 volgers en daarmee levert het een zinvolle bijdrage aan het zichtbaar houden van het werk van het Straatpastoraat. Ook blijkt het een uitstekende manier om snel iets te doen aan concrete hulpvragen van mensen. Zo werden er dankzij Facebook tenten en andere zaken geleverd.

Op 9 oktober 2016 was ik te gast in het NCRV programma De Verwondering en werd ik geïnterviewd door presentator Annemiek Schrijver over de werkzaamheden van het straatpastoraat. https://www.npo.nl/de-verwondering/09-10-2016/KN_1683587. Al met al een leuke ervaring die veel reacties opleverde. Het werd in juli dit jaar nog eens herhaald.

Verder schreef ik dit jaar een column voor het Franciskaans Maandblad en een column voor De Open Deur. Ook was er een artikel in het Doopsgezind Maandblad en een interview in de krant van de Binnenvest.

Op 2 februari was er een ontmoeting met ruim zeventig scholieren van het Rijnlands Lyceum in Oegstgeest, waar we samen met bewoners en oud-bewoners van de Binnenvest iets konden vertellen over het Straatpastoraat. Het leidde tot levendige gesprekken en er was veel belangstelling vanuit de scholieren. De bijeenkomst was georganiseerd door M25.

Op 1 april verzorgde ik een lezing op de Landelijke Dag voor Kerken met Stip in Apeldoorn. Op die dag kwamen vertegenwoordigers van kerken die openstaan voor ex-gedetineerden en mensen met een psychische kwetsbaarheid bij elkaar om ideeën op te doen en elkaar te ontmoeten. Er was veel belangstelling voor de ervaringen van het Straatpastoraat.

Tot slot

Het straatpastoraat kijkt terug op een bijzonder jaar. Niet alles lukte. Er kwamen nieuwe contacten bij, maar er bleven ook wel eens mensen weg bij de vieringen. Sommige problemen van dakloze mensen bleken hardnekkig te zijn en niet gemakkelijk op te lossen. Maar af en toe konden we samen met de vrijwilligers echt iets betekenen. Dan zagen we mensen die het zwaar hadden gehad stralend terugkomen, omdat er daadwerkelijk iets veranderd en opgelost was. Met enthousiasme ga ik daarom mijn vierde jaar in, hopend op nog meer waardevolle ontmoetingen.

Folly Hemrica

Straatpastoraat Leiden

Bergen achter je laten!

Artikel in *De Open Deur*: januari 2017

Een Engels kinderverhaal vertelt van een reus die steeds groter wordt als je verder bij hem vandaan gaat. Een soort omgekeerd perspectief dus. Normaal gesproken wordt iemand steeds kleiner als je wegwandelt tot hij uiteindelijk een stipje aan de horizon wordt. Maar bij deze reus is het precies andersom. Hij wordt steeds groter naarmate de afstand groter wordt. Een eenzame reus dus, waar iedereen bij uit de buurt blijft. Als mensen hem zien, rennen ze weg en valt zijn enorme gestalte als een schaduw over hen heen!

Eén meisje vindt dat jammer voor de reus en in plaats van weg te rennen loopt ze naar hem toe, en zo ontdekt ze dat hij dan steeds kleiner wordt! Tot ze bijna oog in oog staan en elkaar aan kunnen kijken.

Aan dat kinderverhaal moet ik vaak denken in mijn werk als straatpastor. Want ook daar is het zaak je niet te laten afschrikken door de reuzen die ik op straat tegenkom. Wie je op afstand houdt lijkt eng en gevaarlijk. Maar wie je in de ogen leert kijken, kan zomaar opeens je vriend worden.

Neem nou de Ethiopische Niclas. Hij werd uit de daklozenopvang gezet omdat iemand zich door hem bedreigd voelde.

Dat is niet moeilijk te begrijpen, want Niclas is twee meter en heeft het postuur van een Amerikaanse basketballer. Zijn stem klinkt als een klok en dat spreekt niet altijd in zijn voordeel.

Na vijf hulpverleners en veertien maanden wachten op een huis belde hij me in tranen op. Ik trof een ongewassen reus die al drie nachten buiten had geslapen, een heel moe mensenkind. Af en toe belt hij me op en noemt me dan 'moeder'. Dat is een goede Afrikaanse gewoonte en bovendien: geen moederlijker vak dan dat van dominee!

Een paar weken geleden heeft hij eindelijk een huis gekregen. Als ik hem bezoek tref ik op de trap zijn burens, die me maar gelijk vertellen dat ze een beetje bang voor hem zijn. "Hij is zo groot en hij heeft zo'n harde stem", biecht de buurvrouw op. Ik vertel haar het Engelse kinderverhaal en ze kan er hartelijk om lachen! "Morgen vraag ik hem op de koffie", zegt ze, "misschien valt hij mee!"

Niclas treft het met zo'n buurvrouw. Ze is in staat de berg van wantrouwen en angst achter zich te laten en de reus in de ogen te kijken. Daar kan nog iets goeds ontstaan!

Broeder vuur

Column voor het *Franciskaans Maandblad*, juli 2017, serie over het *Zonnelied*

*Wees geprezen, mijn Heer, door broeder vuur,
door wie Gij voor ons de nacht verlicht;
en hij is mooi en vrolijk, stoer en sterk.*

Broeder vuur...wat hebben we hem hard nodig. In mijn werk als straatpastor kan ik niet zonder hem. Immers wie het werk onder dakloze mensen zonder vuur doet, haakt al snel af. Wie hen probeert te helpen moet het vuur van een hordeloper hebben, zoveel obstakels zijn er immers te overwinnen. Broeder vuur die voor ons de nacht verlicht, zodat we ons einddoel voor ogen kunnen blijven houden en geduldig en vasthoudend worden. We lopen samen met anderen of alleen door wat het leven donker maakt, maar altijd is er een vlam van liefde en hoop voor ons uit. Een teken van liefde, dat is broeder vuur voor ons. Stoer en sterk maakt hij ons en dat hebben we nodig, want er is zoveel dat het licht kan doven. Ga met ons mee, broeder vuur, zodat de lauwheid wijkt, de halfslachtigheid verdwijnt en maak ons met jou mooi en vrolijk!

Ds.Folly Hemrica is straatpastor in Leiden en werkt onder dak- en thuislozen. Ook werkte ze vele jaren als justitiepredikant. Al die jaren was Franciskus een bron van inspiratie voor haar.

Een gesprek met de Leidse straatpastor

Interview voor de Binnenvestkrant

De Binnenvester sprak met Leidse straatpastor Folly Hemrica over haar werk en wat zij kan betekenen voor cliënten van De Binnenvest.

Folly Hemrica was dominee in een wijkgemeente en is daarna 18 jaar justitiepredikant (in de volksmond ‘bajesdominee’) geweest. Nu is ze sinds twee jaar straatpastor in Leiden. Ze staat klaar voor de meest kwetsbaren in onze samenleving, de daklozen. Haar achtergrond als ‘bajesdominee’ blijkt geruststellend voor de mensen die zij spreekt, ze is immers al heel wat gewend. Folly zegt daarover zelf: “Ik zie een mens als meer dan het ergste dat hij of zij heeft gedaan of heeft meegemaakt. In mijn optiek is ieder mens kostbaar, ongeacht zijn achtergrond”. Daklozen hebben vaak een laag zelfbeeld door alles dat ze hebben meegemaakt. In een gesprek benoemt Folly Hemrica dan juist welke kansen en kwaliteiten zij ziet bij de persoon tegenover haar. Ze benadert mensen zonder oordeel en sluit aan bij hun krachten. Eigenlijk precies zoals wij bij De Binnenvest doen in onze methodiek Krachtwerk, die Folly Hemrica dan ook erg goed vindt.

Een straatpastor biedt geloofsoverstijgende counseling. Daklozen kunnen met allerlei vraagstukken bij de pastor terecht: verslavingsproblematiek, problemen met familie, vragen rond geloof en zingeving. Folly Hemrica ondersteunt mensen bij hun levenseinde en begeleidt uitvaarten, maar bemiddelt ook tussen daklozen en hun familieleden waarmee het contact verbroken is of biedt hulp bij rouwverwerking. Onverwerkte rouw blijkt herstel namelijk vaak in de weg te zitten. Andere activiteiten waar de straatpastor zich mee bezig houdt zijn ziekenhuisbezoeken, maandelijkse zondagse vieringen, het organiseren van symposia, en meer. Zij is ook initiatiefnemer van de gedachtenisboom in het Sociaal Pension, waarmee overleden Leidse daklozen worden herdacht. “Ieder mens heeft de behoefte om gehoord en gezien te worden, dat zijn verhaal ontvangen

wordt. Mensen zeggen weleens tegen mij dat ik de eerste ben die hen ziet”, zegt Folly Hemrica. Als pastor kun je de tijd nemen om met mensen te praten, gewoon zomaar. Een luisterend oor kan mensen al helpen hun gedachten te ordenen.

Elke laatste zondag van de maand verzorgt Folly Hemrica om 15.00 uur een viering in diaconaal centrum De Bakkerij aan de Oude Rijn. Er komen meestal zo’n 20 mensen, veel van hen verblijven op de Nieuwe Energie. Het is een laagdrempelige, moderne viering waarin wordt gezongen en kaarsjes kunnen worden aangestoken voor dierbaren. Iedereen is van harte welkom.

Het Straatpastoraat en De Binnenvest hebben een goede samenwerking. Folly Hemrica heeft regelmatig contact met teamleiders Mirsad en Veroniek en merkt dat woonmaatschappelijk werkers haar snel weten te bereiken als begeleiding bij de uitvaart van een overleden cliënt gewenst is. Hoe eerder er contact is, hoe beter er samen voor een mooi en passend afscheid kan worden gezorgd.

Wil jouw cliënt in contact komen met de straatpastor? Maandags rond 11.00 uur is Folly Hemrica op de Nieuwe Energie beschikbaar voor een praatje of een gesprek. Ook op woensdagen is zij vaak op de Nieuwe Energie te vinden, en daarnaast regelmatig op het Sociaal Pension. Contact per email of telefoon zijn ook mogelijk:

pastor@straatpastoraatleiden.nl of
06-38129086. Voor meer informatie kun je kijken op www.straatpastoraatleiden.nl.

Tot slot een kijktip: de Leidse straatpastor is vorig jaar te gast geweest bij het televisieprogramma De Verwondering. Terugkijken kan via http://www.npo.nl/de-verwondering/09-10-2016/KN_1683587.